

* Hoop bereep door
 herkel vordering, en door
 herfel vordering, op 17 februari 2009 -
 ...
 (1^e beklaging) tegen de beschikkingen van het vonnis, enkel wat betreft de
 (2^e beklaging) tegen de beschikkingen van het vonnis, enkel wat betreft de

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 2 februari 2009 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not. nr. DE. 66.73.158/01/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1)	Aannemer grondwerken	
2)	zonder	
3)		oprichting 15/05/1991
4)		Oprichting 30/12/1976

Verdacht van :

Te

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- A. - bij inbreuk op artikel 44 § 1-1., strafbaar gesteld door artikelen 64, eerste, tweede, derde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)
- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt

* Hoop ontwerp door hertel vordering, op 17 februari 2009 -
 * Hoop ontwerp door hertel vordering, op 17 februari 2009 -
 enkel wat betreft de beschikkingen van het vormis, enkel wat betreft de (3^e beklagde) tegen de beschikkingen van het vormis, (4^e beklagde) tegen de beschikkingen van het vormis,

op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- feiten vanaf 1 mei 2000 inbreuk uitmakende op artikel 99 § 1-1°, strafbaar gesteld door artikelen 146 al. 1-1° en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

1. de eerste, de tweede, de derde en vierde op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 december 2000 tot en met 31 januari 2001 (stuk 40)

op het perceel de stallen, gelegen aan te hebben verbouwd tot een opslagplaats voor materiaal en materieel welke geen deel uitmaakt van een agrarische activiteit

2. de eerste, de tweede, de derde en vierde vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 december 2000 tot en met 31 januari 2000 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

het instandhouden van de onder A1 omschreven wederrechtelijke werken

3. de eerste, de tweede, de derde en vierde op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 juni 2001 tot en met 31 juli 2001 (stuk 40)

op de percelen gelegen aan een betonnen oprit te hebben gegoten tussen de woning en de stallen (stuk 25 en 26)

4. de eerste, de tweede, de derde en vierde vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 juni 2001 tot en met 31 juli 2001 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding

het instandhouden van de onder A3 omschreven wederrechtelijke werken

* Hoop bewijs door het Openbaar Ministerie te krijgen

(3° beklagingde)

Inhoud vordering, op 17 februari 2009-

(1° beklagingde)

(4° beklagingde)

(2° beklagingde)

enkel wat betreft de

5. de eerste en de tweede op niet nader te bepalen data, in de periode van 28 september 1993 tot en met 31 december 1996 (stuk 90)

op het perceel de stallen, gelegen aan de te hebben verbouwd tot een opslagplaats voor materiaal en materieel welke geen deel uitmaakt van een agrarische activiteit

6. de eerste en de tweede vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 28 september 1993 tot en met 31 december 1996 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding de derde en de vierde vanaf 2 juli 1999 (namelijk de inwerkingtreding van de wet tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen) tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

het instandhouden van de onder A5 omschreven wederrechtelijke werken

7. de eerste en de tweede op niet nader te bepalen data, in de periode van 28 september 1993 tot en met 31 december 1996 (stuk 90)

op het perceel gelegen aan de stallen te hebben voorzien van ijzeren platen

8. de eerste en de tweede vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 28 september 1993 tot en met 31 december 1996 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding de derde en de vierde vanaf 2 juli 1999 (namelijk de inwerkingtreding van de wet tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen) tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

het instandhouden van de onder A7 omschreven wederrechtelijke werken

9. de eerste en de tweede op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 1995 tot en met 31 december 1995 (stuk 75)

op de percelen gelegen aan een houten chalet te hebben geplaatst

10. de eerste en de tweede vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1995 tot en met 31 december 1995 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding de derde en de vierde vanaf 2 juli 1999 (namelijk de inwerkingtreding van de wet tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen) tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

het instandhouden van de onder A9 omschreven wederrechtelijke werken

11. de eerste en de tweede op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 1994 tot en met 31 december 1994 (stuk 75)

het aanleggen van een verharding op perceel deels met beton, deels met grove kiezel (stuk 57 (onderaan), 58, 59, 60 en 61)

12. de eerste en de tweede vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1994 tot en met 31 december 1994 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding (12.6.2008) de derde en de vierde vanaf 2 juli 1999 (namelijk de inwerkingtreding van de wet tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen) tot en met datum der dagvaarding

het instandhouden van de onder A11 omschreven wederrechtelijke werken

13. de eerste en de tweede op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 1995 tot en met 31 december 1995 (stuk 75)

het aanleggen van een gedeeltelijke verharding van perceel met grof steenpuin en fijne kiezel (stuk 62 (onderaan))

14. de eerste en de tweede vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1995 tot en met 31 december 1995 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding (12.6.2008) de derde en de vierde vanaf 2 juli 1999 (namelijk de inwerkingtreding van de wet tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen) tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

het instandhouden van de onder A13 omschreven wederrechtelijke werken

15. de eerste en de tweede op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 1993 tot en met 31 december 1993 (stuk 75)

het aanleggen van een verharding op percelen (stuk 53 (onderaan), 54 (onderaan), 55 (onderaan) en 66)

16. de eerste en de tweede vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1993 tot en met 31 december 1993 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding (12.6.2008) de derde en de vierde vanaf 2 juli 1999 (namelijk de inwerkingtreding van de wet tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen) tot en met datum der dagvaarding

het instandhouden van de onder A15 omschreven wederrechtelijke werken

17. de eerste, de tweede, de derde en de vierde op niet nader te bepalen data, in de periode van 20 juli 2004 (stuk 70 en 75) tot en met 11 maart 2005 (stakingsbevel)

het oprichten van een constructie bestaande uit vierkante houten palen,

verankerd in beton op percelen (stuk 56 (onderaan) en 57 (bovenaan))

18. de eerste, de tweede, de derde en de vierde vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 20 juli 2004 tot en met 11 maart 2005 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

het instandhouden van de onder A17 omschreven wederrechtelijke werken

19. de eerste, de tweede, de derde en de vierde op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 oktober 2004 tot en met 31 oktober 2004 (stuk 70)

het plaatsen van een blauwe container op perceel dienende als stal/schutplaats (stuk 56 (bovenaan))

20. de eerste, de tweede, de derde en de vierde vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 oktober 2004 tot en met 31 oktober 2004 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

het instandhouden van de onder A19 omschreven wederrechtelijke werken

21. de eerste en de tweede op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 1996 tot en met 31 december 1996 (stuk 70)

het vernieuwen van de dakbedekking van de stal gelegen op perceel die voor de werken bestond uit dakpannen en thans bestaat uit ijzeren profielen (stuk 55 bovenaan)

22. de eerste en de tweede vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1996 tot en met 31 december 1996 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding (12.6.2008) de derde en de vierde vanaf 2 juli 1999 (namelijk de inwerkingtreding van de wet tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen) tot en met datum der dagvaarding

het instandhouden van de onder A21 omschreven wederrechtelijke werken

23. de eerste, de tweede, de derde en de vierde op niet nader te bepalen data in de periode van 1 mei 2006 tot en met 31 mei 2006 (stuk 88 en volgende van 66.73.158/01)

het plaatsen van een dubbelwandige metalen tank met bijhorende verdeelinstallatie voor rode en witte diesel op perceel

24. de eerste, de tweede, de derde en de vierde vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 mei 2006 tot en met 31 mei 2006 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

het instandhouden van de onder A24 omschreven wederrechtelijke werken gelegen in ruimtelijke kwetsbaar gebied, meer bepaald in agrarisch gebied met bijzondere waarde, in casu landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 2 en 80).

- B. - bij inbreuk op de artikel 44 § 1-7°, strafbaar gesteld door artikelen 64 tweede, derde, vierde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)
- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-7°, 66 tweede, derde, vierde en laatste lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen het gebruik van vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, terzake in strijd met artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen en artikel 54 van het decreet van 12 november 2003 waarbij artikel 192bis in het decreet van 18 mei 1999 wordt ingevoegd waardoor het hoger vermeld besluit met terugwerkende kracht vanaf 9 september 1984 tot 1 mei 2000 wordt opgenomen

- feiten vanaf 1 mei 2000 inbreuk uitmakende op de artikelen 99 § 1-6° en 192bis, strafbaar gesteld door artikelen 146-1° en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 en artikel 2 § 1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, zoals gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering van 26 april 2002 namelijk door zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning geheel of gedeeltelijk de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed gewijzigd te hebben van de functiecategorie landbouw in de ruime zin naar de functiecategorie industrie en ambacht

1. de eerste en de tweede op niet nader te bepalen data, in de periode van 28 september 1993 tot en met 31 december 1996 (stuk 90)

op het perceel de stallen, gelegen aan de
functie te hebben gewijzigd van de opslag van landbouwmateriaal en –
materieel naar een opslag- en werkplaats voor aannemingsmateriaal en
-materieel

2. de eerste en de tweede vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 28 september 1993 tot en met 31 december 1996 (uitvoeren wederrechtelijke werken) tot en met datum der dagvaarding de derde en de vierde vanaf 2 juli 1999 (namelijk de inwerkingtreding van de wet tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen) tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

het instandhouden van de onder B1 omschreven functiewijziging

3. de eerste, de tweede, de derde en de vierde op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 december 2000 tot en met 31 januari 2001 (stuk 40)

op het perceel de stallen, gelegen aan de functie te hebben gewijzigd van agrarisch naar het opslaan van aannemingsmateriaal- en materieel

4. de eerste, de tweede, de derde en de vierde vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 december 2000 tot en met 31 januari 2000 (uitvoeren functiewijziging) tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

het instandhouden van de onder B3 omschreven functiewijziging

gelegen in ruimtelijke kwetsbaar gebied, meer bepaald in agrarisch gebied met bijzondere waarde, in casu landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 2 en 80).

C. de eerste, de tweede, de derde en de vierde

bij inbreuk op artikel 99 § 1 5° a), strafbaar gesteld door artikel 146 al. 1-1° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerhande materialen, materieel of afval

1. op 2 februari 2001

door het terrein, meer bepaald perceel gelegen aan openbaar domein zijnde, gewoonlijk te gebruiken voor het opslaan van allerhande materiaal zoals kabels (stuk 30 (onderaan) en stuk 31)

2. vanaf 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

het instandhouden van van de onder C1 omschreven gebruik van het terrein

3. op 2 februari 2001

door het terrein, meer bepaald percelen gelegen aan de
gewoonlijk te gebruiken voor het opslaan van
steengruis, gezeete grond en grond (stuk 28, 53 (bovenaan), 63
(bovenaan), 64 en 65)

4. vanaf 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni
2008)

het instandhouden van van de onder C3 omschreven gebruik van het terrein

5. door het terrein, meer bepaald percelen
gelegen aan gewoonlijk te gebruiken voor het
opslaan van allerhande materialen zoals kabels, paletten, buizen,
elektriciteitskasten, signalisatiepanelen en klinkers (stuk 53, 54, 55, 58, 59,
60, 62, 63 en 65 en 66))

6. vanaf 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni
2008)

het instandhouden van van de onder C5 omschreven gebruik van het terrein

gelegen in ruimtelijke kwetsbaar gebied, meer bepaald in agrarisch gebied
met bijzondere waarde, in casu landschappelijk waardevol agrarisch gebied
volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 2 en 80).

D. de eerste, de tweede, de derde en de vierde

bij inbreuk op artikel 99 § 1 5° a), strafbaar gesteld door artikel 146 al. 1-1°,
van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordering, handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande
vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door
zonder stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk gebruikt te
hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het parkeren van
voertuigen, wagens of aanhangwagens

1. op 2 februari 2001

door het terrein, meer bepaald percelen gelegen aan
gewoonlijk te gebruiken voor het parkeren van
voertuigen, wagens of aanhangwagens (stuk 54, 55 (onderaan), 57
(onderaan), 58, 59 en 60)

2. vanaf 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni
2008)

het instandhouden van van de onder D1 omschreven gebruik van het terrein

- perceel met zetel te opgericht te met ondernemingsnummer die de eigendomstitel hebben verkregen
 - percelen krachtens de akte van aankoop verleden op 29/04/1991 geregistreerd op 02/05/1991.
 - percelen krachtens de akte van aankoop verleden op 26/10/2000 geregistreerd op 27/10/2000.
 - perceel krachtens de akte van aankoop verleden op 28/09/1993, geregistreerd op 04/10/1993.
- E. de eerste, de derde en de vierde

bij inbreuk op artikel 4 § 1, strafbaar gesteld door artikel 39 § 1 1° van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet), en de artikelen 1 en 5 § 1 en bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de overheid die krachtens artikel 9 van voormeld decreet bevoegd is daarover te beslissen, een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd die overeenkomstig artikel 3 van het voormeld decreet, dat de indeling in drie klassen van inrichtingen voorschrijft, behoort tot klasse 1 van hinderlijke inrichtingen, met de omstandigheid dat ingevolge artikel 9 § 4 van het voormelde decreet van 28 juni 1985 de procedure dient te worden gevolgd van de hoogste klasse indien een inrichting valt onder verschillende indelingsrubrieken behorend tot verschillende klassen,

1. vanaf minstens 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)
namelijk het lozen van niet in rubrieken 3.4 of 3.6 begrepen bedrijfsafvalwater, met een debiet tot en met 2 m³/u, dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 3.1. 1° van bijlage 1 van VLAREM I (klasse3), meer bepaald door het lozen van bedrijfsafvalwater afkomstig van het wassen en/of bevoorraden van bedrijfsvoertuigen
2. vanaf minstens 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)
namelijk het lozen van niet in rubriek 3.6 begrepen huishoudelijk afvalwater in de openbare riolen, dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 3.3 van bijlage 1 van VLAREM I (klasse3), meer bepaald door het lozen van huishoudelijk afvalwater afkomstig van sanitaire installaties
3. vanaf minstens 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)
namelijk het stallen in al dan niet overdekte ruimte 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens, dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 15.1. 1° van bijlage 1 van VLAREM I (klasse3),

meer bepaald het stallen van een twintigtal bedrijfsvoertuigen en aanhangwagens

4. vanaf minstens 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

namelijk het exploiteren van werkplaatsen voor het herstellen van motorvoertuigen (met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden) andere dan bedoeld in rubriek 15.3, dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 15.2 van bijlage 1 van VLAREM I (klasse3),

5. vanaf minstens 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

namelijk het exploiteren van niet-huishoudelijke inrichtingen voor het wassen van voertuigen en hun aanhangwagens waarin minder dan 10 voertuigen en hun aanhangwagens per dag worden gewassen, dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 15.4. 1° van bijlage 1 van VLAREM I (klasse3),

meer bepaald het wassen van niet meer dan tien voertuigen per dag

6. vanaf minstens 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

namelijk het exploiteren van opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in verplaatsbare recipiënten met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 300 liter tot en met 1.000 liter, dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 16.7. 1° van bijlage 1 van VLAREM I (klasse3),

meer bepaald het opslaan van petroleum- en lasgassen met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 600 liter (stuk 37)

7. vanaf minstens 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

namelijk het exploiteren van inrichtingen voor de industriële productie van zeer giftige, giftige, zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare, ontplofbare of milieugevaarlijke stoffen met een jaarcapaciteit van tot en met 10 ton, dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 17.3.1. van bijlage 1 van VLAREM I (klasse 1),

meer bepaald de opslag van smeerolie, afvalolie, hydraulische olie en versnellingsbakolie met een totaal van 1.100 liter (stuk 38)

8. vanaf minstens 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

namelijk het exploiteren van opslagplaatsen voor oxyderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 200 kg tot en met 1.000 kg wanneer de inrichting volledig of gedeeltelijk is gelegen in een gebied ander dan industriegebied, dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 17.3.3. 1° b) van bijlage 1 van VLAREM I (voor 1 februari 2007 17.3.3. 1°) (klasse 3),

- meer bepaald de opslag van 600 liter antivries/koelvloeistoffen

- meer bepaald de opslag van 200 liter sproeivloeistof voor ruitenwissers
- meer bepaald de opslag van 200 liter detergenten (stuk 37)

9. namelijk het exploiteren van opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C, maar dat 100°C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 100 liter tot en met 20.000 liter voor andere dan in rubriek 17.3.6. 1° a) bedoelde inrichtingen, dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 17.3.6. 1° b) van bijlage 1 van VLAREM I (klasse 3),

a) vanaf minstens 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

meer bepaald twee bovengrondse tanken voor gasolie van ieder 3000 liter

b) vanaf niet nader te bepalen datum in de periode van 1 mei 2006 tot 31 mei 2006 (plaatsen tank) tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

meer bepaald een dubbelwandige metalen tank met bijhorende verdeelinstallatie voor rode en witte diesel

10. vanaf minstens 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

namelijk het exploiteren van brandstofverdeelinstallaties voor motorvoertuigen, zijnde installaties voor het vullen van brandstoftanks van motorvoertuigen met vloeibare koolwaterstoffen bestemd voor de voeding van de erop geïnstalleerde motor(en) van niet in rubriek 17.3.9. 1° en 2° bedoelde inrichtingen, dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 17.3.9. 3° van bijlage 1 van VLAREM I (klasse 1),

meer bepaald een brandstofverdeelinstallatie van 2 verdeelslangen;

11. vanaf minstens 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

namelijk het exploiteren van opslagplaatsen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, en/of verkooppunten van in bijlage 7 bij titel I van het Vlarem bedoelde gevaarlijke stoffen, in verpakkingen met een inhoudsvermogen van maximaal 25 liter of 25 kilogram, voor zover de maximale opslag begrepen is tussen 50 kg of 50 l en 5.000 kg of 5.000 l (EG-richtlijn 67/548/EEG van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen), dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 17.4. van bijlage 1 van VLAREM I (klasse 3),

- meer bepaald de opslag van 100 liter verven en solventen in kleine verpakkingen

- meer bepaald de opslag van verplaatsbare recipiënten met een inhoud van 25 liter met batterijzuur, ontharder, bedekkingsmiddel, teerproducten, ontmosser, glijmiddel, met een maximale totale hoeveelheid van 1.000 liter (stuk 38);

13. vanaf minstens 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12

juni 2008)

namelijk het exploiteren van smederijen, andere dan deze bedoeld in rubriek 29.5.1., en inrichtingen voor het mechanisch behandelen van metalen en het vervaardigen van voorwerpen uit metaal met een geïnstalleerde totale drijfkracht van meer dan 10 kW tot en met 200 kW wanneer de inrichting volledig of gedeeltelijk is gelegen in een gebied ander dan industriegebied, dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 29.5.2. 2° van bijlage 1 van VLAREM I (klasse 2), meer bepaald tien metaalbewerkingtoestellen met een totale drijfkracht van 30 kW;

14. vanaf minstens 2 februari 2001 tot en met datum der dagvaarding (12 juni 2008)

namelijk het boren van grondwaterwinningsputten en grondwaterwinning, andere dan deze bedoeld in rubriek 53.1 tot en met 53.7, met een opgepompt debiet van minder dan 500 m³/jaar, dat dient te worden gecatalogeerd onder rubriek 53.8. 1° van bijlage 1 van VLAREM I (klasse 3).

Tevens de eerste, de derde en de vierde gedagvaard om bij toepassing van artikel 39 § 2 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichting die aan de oorsprong van de inbreuk ligt te exploiteren gedurende een termijn door de rechter te bepalen, minstens tot dat de inrichting behoorlijk zal vergund zijn onder verbeurte van een dwangsom.

De derde en de vierde tevens gedagvaard bij toepassing van artikel 40 van het voormeld milieuvergunningsdecreet om zich burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de betaling van de gerechtskosten die ingevolge de feiten omschreven in de tenlastelegging E zal worden uitgesproken lastens de eerste, zijnde de lasthebber of aangestelde van de derde en de vierde, die de feiten heeft begaan in de uitoefening van zijn aanstelling of lastgeving.

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B, C, D en E de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

1. Procedure

De rechtbank nam kennis van:

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding waarmee de zaak aanhangig werd gemaakt;
- de overschrijving van de aanhangig makende dagvaarding op het hypotheekkantoor waarmee voldaan werd aan art. 160 DORO;

- het tussenvonnis van 22 september 2008;;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 28 november 2008, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad genomen:

- het openbaar ministerie, waargenomen door substituut-procureur des Konings, in de middelen en eis;
- de eerste beklaagde in zijn verweermiddelen, bijgestaan door zijn raadsman mr. loco mr. advocaten te
- de tweede beklaagde in zijn verweermiddelen voorgedragen door zijn raadsman mr. loco mr. advocaten te
- de derde beklaagde, tevens burgerrechtelijk aansprakelijke in haar verweermiddelen voorgedragen door mr. advocaat te lasthebber ad hoc;
- de vierde beklaagde, tevens burgerrechtelijk aansprakelijke in haar verweermiddelen voorgedragen door mr. advocaat te lasthebber ad hoc;

2. Gegrondheid strafvordering

2.1

Op 2 februari 2001 werd door de politie vaststelling gedaan inzake een bouwovertreiding te en 176.

Deze percelen zijn gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (K.B. 7 november 1978), wat is ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Op het perceel werd vastgesteld dat een betonvloer werd gegoten om te dien als vergaarbekken of spaarbekken voor betoniet dat gebruikt wordt voor gestuurde boringen.

Op het perceel werd vastgesteld dat zich een houten chalet met dubbele functie bevond, een container dienstdoend als werkplaats en een stalling in blauwe ijzeren glofplaten en met gemetste achterzijde (st. 2, 3, 4 – subkaft I).

Tevens werden inbreuken op het VLAREM vastgesteld (zie subkaft II).

eerste beklaagde) verklaarde onder meer (st. 5, subkaft I): "Ik ben zaakvoerder van (...) Sedert

een drietal maanden heeft een waarvan ikzelf ook zaakvoerder ben het terrein aankgekocht. De huidige zetel van deze is gelegen op het adres

het is de bedoeling de zetel later over te brengen naar (...) De niveauverhoging die wij hebben uitgevoerd dient voor de bedrijvigheid van onze firma. Het dient eigenlijk om betontiet (een soort klei) te bewerken dat gebruikt wordt bij gestuurde boringen. Ik was niet op de hoogte dat voor een niveauverhoging een bouwvergunning nodig was. In de stalling hebben we een betonvloer gelegd en gingen we kribbes uitbreken. Dit zou functioneren als opslagplaats voor materiaal zoals een betonmolen, een minigraver en een tractor. Ik had de intentie van het huis te renoveren om er kantoren in onder te brengen. (...) Wat betreft de gebouwen gelegen kan ik het volgende zeggen. Wat betreft onze grootste werkplaats kan ik zeggen dat het grootste gedeelte van het gebinte reeds aanwezig was toen ik in 1992 het terrein kocht van een landbouwer. Ik heb wel de eterniten wanden verwijderd en er vopraan ijzeren golfplaten tegen geplaatst en achteraan een muur gezet. Ik heb een kleine oppervlakte vergroting aangebracht. Deze werkzaamheden werden door mijzelf en mijn personeel uitgevoerd er werd geen architect of aannemer geraadpleegd. De had hiervoor ook geen vergunning aangevraagd bij stedenbouw. De houten chalet die deels gebruikt wordt als bureauimte en deels als garage is door ons geplaatst in 1997. De container gelegen achteraan het terrein is vorig jaar geplaatst. Voor beiden werd ook geen vergunning gevraagd.”

De echtgenote van de eerste beklagde, namelijk (tweede beklagde) is mede-eigenaar van het perceel waarop de feiten gepleegd werden (st. 69, subkaft I).

De vestiging betreft een ambachtelijke onderneming gespecialiseerd in gestuurde boringen, het leggen van ondergrondse leidingen en het uitvoeren van grondwerken (st. 80, subkaft I).

Bij brief van 24 oktober 2005 werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellvordering ingeleid (st. 77, subkaft I) strekkende tot het herstel in de oorspronkelijke toestand, mits:

- verwijderen van alle voertuigen, wagens en aanhangwagens welke buiten geparkeerd staan en gebruikt worden in functie van zonevreemde activiteiten;
- verwijderen van al het materiaal, materieel, grond waaronder o.a. Gezeefde grond, grond, buizen, steenpuin, elektriciteitskasten, signalisatiepanelen, paletten, klinkers en dergelijke meer, welke gebruikt worden in functie van zonevreemde activiteiten;
- verwijderen van alle buitenverharding die is aangelegd in functie van zonevreemde activiteiten;

•verwijderen van de houten chalet welke gebruikt wordt voor zonevreemde activiteiten.

Een dwangsom van 125,00 per dag werd gevorderd, bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

1.2

Naast de stedenbouwkundige inbreuken werden ook milieu-inbreuken vastgesteld (zie subkaft II). Op het bedrijfsterrein werden alle bedrijfsactiviteiten uitgevoerd zonder te beschikken over de vereiste milieuvergunning (st. 3-4, subkaft II).

Op 23 februari 2006 werd opnieuw een controle verricht (st. 17, subkaft II). Er werd vastgesteld dat de toestand ter plaatse nog "verergerd" was ten opzichte van de aanvankelijke vaststelling (zie foto's st. 18 t/m 35, subkaft II).

De regularisatie-aanvraag resulteerde in een weigering (beslissing bestendige deputatie van 28 juni 2007).

1.3 Beoordeling

1.3.1

De eerste beklagde stelde op de rechtszitting van 28 november 2008 het hem ten laste gelegde niet te betwisten. De feiten werden door de verdediging van de eerste en de tweede beklagde op de rechtszitting van 28 november 2008 in pleidooien erkend. De verdediging lichtte toe dat inmiddels in een andere locatie voor het bedrijf werd gevonden, doch de delocalisatie van het bedrijf zal wel nog enige tijd vragen.

De lasthebber van de stelde dat de eerste beklagde steeds zelf en op eigen initiatief optrad. De vennootschap zou in de feiten niet zijn opgetreden.

De lasthebber ad hoc van de stelde dat niet is aangetoond dat deze rechtspersoon zelf enige fout heeft begaan.

1.3.2

De rechtbank is van oordeel dat het ten laste gelegde op grond van de dossiergegevens voldoende bewezen is. Deze feiten dienen de beklagden te worden toegerekend zoals respectievelijk voor elke tenlastelegging voorzien, hiervoor voldoende omschreven.

Zoals door en voor hen erkend, dienen de feiten alleszins aan de eerste en de tweede beklagde te worden toegerekend.

De feiten dienen echter ook aan de vennootschappen, de derde en de vierde beklaagde, te worden toegerekend. Deze feiten werden immers gepleegd voor rekening van deze vennootschappen. Tevens hebben de vennootschappen zelf ook een fout begaan, gezien hun organisatie derwijze gebrekkig was dat zij zonder de nodige stedenbouwkundige en milieuvergunningen de bewuste bedrijfsactiviteiten hebben uitgevoerd. Op die wijze werden ook de stedenbouwkundige inbreuken, gepleegd in ruimtelijk kwetsbaar gebied, in stand gehouden. Dit zijn wel degelijk fouten die de vennootschappen kunnen worden toegerekend.

Het betreft wetens en willens gepleegde feiten zodat een eventuele toepassing van artikel 5, tweede lid van het Strafwetboek niet aan de orde is.

3. Straftoemeting

3.1

De feiten die voorwerp zijn van de tenlasteleggingen zoals voor de eerste, de derde en de vierde beklaagde hiervoor omschreven, zijn voor elk van hen telkens de uitvoering van één ongeoorloofd besluit, gezien zij zodanig in verband staan dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven telkens slechts één straf, de zwaarste, te worden uitgesproken.

3.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend. Voor de derde beklaagde dient rekening te worden gehouden met het strafregister en de aard en de omvang van de economische activiteit.

3.3

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening en milieuvergunning respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren. Gestrengheid in de bestraffing is dan ook op zijn plaats.

3.4

De eerste beklagde is jaar. Hij liep al een zevental veroordelingen wegens verkeersgebonden inbreuken op, doch nog geen veroordelingen wegens inbreuken op de milieu- of stedenbouwreglementering.

De tweede beklagde is jaar. Zij heeft een vlekkeloos strafregister.

De derde beklagde is een vennootschap die werd opgericht op 15 mei 1991. Het doel van de vennootschap is o.m. grondwerken, rioleringswerken, watervoorziening en leggen van sterkstroom en telecommunicatiekabels, alle graafwerken en nivelleringswerken, boringen, peilingen, kortom alle soorten aannemingswerken. De vennootschap heeft een blanco strafregister.

De vierde beklagde is een vennootschap die werd opgericht op 30 december 1976. Het doel van de vennootschap is o.m. grondwerken, leggen en trekken van kabels, alle graaf en nivelleringswerken, kortom ook aannemingswerken. De vennootschap heeft een blanco strafregister.

3.5

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aansporen respect te betonen voor de regels die de samenleving op ruimtelijk vlak beogen te ordenen.

3.6

De rechtbank is van oordeel dat ter verwezenlijking van de vermelde doelstellingen van de straftoemeting voor de beklagden een geldboete de meest aangewezen straf is.

De doelgroep van de verzwarende omstandigheid van de professioneel zoals voorzien in art. 146 van het decreet van 18 mei 1999 is zeer ruim. Deze verzwarende omstandigheid slaat ook op de zaakvoerder(s) (of bestuurder(s)) van een vennootschap die aannemingswerken uitvoert.

De wetgever heeft een duidelijke keuze gemaakt voor het aanzienlijk zwaarder bestraffen van elke professioneel die aannemingsactiviteiten uitvoert. De voorziene minimumstraffen bij toepassing van de strafverzwarende zijn een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000,00 (euro).

De eerste beklaagde is de zaakvoerder van de derde en de vierde beklaagde die zonder twijfel aannemingsbedrijven zijn.

De verzwarende omstandigheid zoals voorzien door art. 146 van het decreet van 18 mei 1999 is voor de eerste, de derde en de vierde beklaagde duidelijk aanwezig en wordt door de rechtbank aanvaard, zoals omschreven in de dagvaarding.

3.7

De eerste en de tweede beklaagde werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en er mag worden gehoopt dat zij zich niet meer aan dergelijke feiten zullen schuldig maken. De derde en de vierde beklaagde werden nog niet veroordeeld tot een geldboete van 24.000 euro of meer. Er kan dan ook telkens uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor een gedeelte van de geldboete, zoals in het beschikkend gedeelte van dit vonnis nader bepaald.

3.8

De veroordeling tot betaling van de vaste vergoeding is voor elke criminele, correctionele en politiezaak een verplichte aanvulling van de strafrechtelijke veroordeling. Zij heeft een eigen karakter en is geen straf (zie: Cass. 9 november 1994, *J.T.*, 1995, 214, waarnaar wordt verwezen door: Gent, 3de kamer, 28 februari 2008, griffiennr. *onuitg.*). Zij moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten, in het bijzonder ongeacht de omstandigheid dat de feiten dateren van vóór de inwerkingtreding van de wetbepalingen die de rechter ertoe verplichten die vergoeding aan iedere veroordeelde op te leggen. Artikel 2 Sw. is op die bijdrage niet toepasselijk. In toepassing van artikel 6, eerste al. van de Programmawet II van 27 december 2006 en de artikelen 77, tweede lid en 79 van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, bedraagt deze vergoeding, na indexatie, actueel 30,69 euro. De beklaagden worden elk veroordeeld tot dit bedrag.

4. Herstelvordering

4.1

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd een herstellvordering ingeleid, zoals hiervoor uiteengezet.

4.2

Het decreet van 18 mei 1999 (art. 149 § 1, eerste lid) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen van het grondgebied waar de handelingen werden uitgevoerd. De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank.

De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten. Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. De hoven en rechtbanken zijn niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd. Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem of haar begane overtreding behoudt.

4.3

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de beschreven misdrijven een einde te stellen en legt aan de beklaagden geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werden genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen, zoals blijkt uit de uitvoerige motivering van deze herstellvordering.

4.4

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 125 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagden om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregel. Er mag niet uit het oog worden verloren dat een ambtshalve uitvoering bijzondere kosten voor de gemeenschap zal veroorzaken, die door de effectieve dwang die uitgaat van de opgelegde dwangsom kan vermeden worden.

4.5

De herstellvordering werd ingeleid voor de inwerkingtreding van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid zodat haar advies niet diende ingewonnen te worden en dit ook niet door de rechtbank moet worden gevraagd.

4.6

De rechtbank is van oordeel dat niet dient ingegaan te worden op het gevorderde exploitatieverbod, nu de uitbating concreet zal geherlocaliseerd worden naar een locatie waarvoor wel de nodige stedenbouwkundige en milieuvergunningen worden aangevraagd en bekomen. In die zin dient de beklaagden enige tijd verleend te worden om de herstellvordering uit te voeren.

Gezien de hiervoor in de tenlasteleggingen en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 190ter, 194 en 195;

Strafwetboek, art. 2, 5, 38, 40, 44, 65, eerste lid, 66, 100;

Wet van 29 juni 1964, art. 1, 3;
Burgerlijk Wetboek, art. 1382, 1383.
Wet 29 juni 1969, art. 1, 8 en 16

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK rechtdoende op tegenspraak

VERKLAART de de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklagde schuldig aan de feiten zoals hiervoor voor elk van hen weerhouden;

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek;

VEROORDEELT de eerste, de derde en de vierde beklagde voor deze feiten samen elk tot een **geldboete van 2.000,00 euro**, vermeerderd met 45 deciemmen (x 5,5) gebracht op 11.000,00 euro;

GELAST voor de eerste, de derde en de vierde beklagde voor een termijn van drie jaren gewoon **uitstel** van tenuitvoerlegging van een gedeelte **groot 1.000 euro** van de opgelegde geldboete;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de voor eerste beklagde hierboven uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 90 dagen, waarvan de helft betrekking heeft op het gedeelte met uitstel.

VEROORDEELT de tweede beklagde tot een **geldboete van 200 euro**, vermeerderd met 45 deciemmen (x 5,5) gebracht op 1.100,00 euro.

GELAST voor de tweede beklagde voor een termijn van drie jaren gewoon **uitstel** van tenuitvoerlegging van een gedeelte **groot 100 euro** van de opgelegde geldboete;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de voor tweede beklagde hierboven uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 30 dagen, waarvan de helft betrekking heeft op het gedeelte met uitstel.

SPREEKT bovendien voor elke beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 45 deciemmen verhoogd, 137,50 euro bedragend, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders.

LEGT aan elke beklagde bovendien een vergoeding op van 30,69 euro (artikel 77 koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende tarief in strafzaken)

VEROORDEELT beklagden tot de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen kosten begroot op 380,26 euro en zegt dat tweede beklagde hiervan 1/16 en eerste, derde en vierde telkens elk 5/16 dienen te betalen.

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de veroordeelden

elk tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van het onroerend goed gelegen te

binnen 12 maanden vanaf huidig vonnis uit te voeren door het volgende:

- verwijderen van alle voertuigen, wagens en aanhangwagens welke buiten geparkeerd staan en gebruikt worden in functie van zonevreemde activiteiten;
- verwijderen van al het materiaal, materieel, grond waaronder o.a. Gezeefde grond, grond, buizen, steenpuin, elektriciteitskasten, signalisatiepanelen, paletten, klinkers en dergelijke meer, welke gebruikt worden in functie van zonevreemde activiteiten;
- verwijderen van alle buitenverharding die is aangelegd in functie van zonevreemde activiteiten;
- verwijderen van de houten chalet welke gebruikt wordt voor zonevreemde activiteiten.

ZEGT voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de voormelde veroordeelden een dwangsom zal worden verbeurd van 125,00 euro per dag vertraging in de nakoming dit bevel;

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, deze inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

ZEGT dat geen exploitatieverbod wordt opgelegd;

VERKLAART de derde en de vierde beklagde burgerrechtelijk aansprakelijk voor betaling van de gerechtskosten ten laste gelegde van de eerste beklagde, zijnde lasthebber of aangestelde van de derde en de vierde beklagde, die de feiten heeft gepleegd in de uitoefening van zijn bediening.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
TWEË FEBRUARI TWEEDUIZEND EN NEGEN

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken,
substituut - Procureur des Konings
griffier.